

TŁUMACZENIE

MIĘDZYNARODOWE POROZUMIENIE W SPRAWIE KAKAO Z 2010 R.

PREAMBUŁA

STRONY NINIEJSZEGO POROZUMIENIA,

- a) UZNAJĄC wkład sektora kakao w ograniczanie ubóstwa i osiągnięcie celów rozwoju uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, w szczególności milenijnych celów rozwoju (MCR),
- b) UZNAJĄC znaczenie kakao i handlu tym surowcem dla gospodarek krajów rozwijających się jako źródeł dochodów ich mieszkańców oraz uznając istotny udział handlu kakao w ich dochodach z wywozu oraz w opracowywaniu programów rozwoju gospodarczego i społecznego,
- c) UZNAJĄC znaczenie sektora kakao dla zaspokojenia potrzeb życiowych milionów osób, zwłaszcza w krajach rozwijających się, gdzie produkcja kakao stanowi główne bezpośrednie źródło dochodów drobnych producentów,
- d) UZNAJĄC, że ścisła współpraca międzynarodowa w kwestiach związanych z kakao i stały dialog między wszystkimi podmiotami łańcucha wartości kakao mogą przyczynić się do trwałego rozwoju światowej gospodarki kakaowej,
- e) UZNAJĄC znaczenie strategicznych partnerstw między członkami wywozującymi a członkami przywozującymi w celu osiągnięcia zrównoważonej gospodarki kakaowej,
- f) UZNAJĄC konieczność zapewnienia przejrzystości międzynarodowego rynku kakao we wzajemnym interesie producentów i konsumentów,
- g) UZNAJĄC wkład poprzednich porozumień międzynarodowych w sprawie kakao z lat 1972, 1975, 1980, 1986, 1993 i 2001 w rozwój światowej gospodarki kakaowej,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

CELE

Artykuł 1

Cele

W celu wzmocnienia światowego sektora kakao, sprzyjania jego trwałemu rozwojowi i zwiększania korzyści dla wszystkich zainteresowanych stron, cele siódmego międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao obejmują:

- a) promowanie współpracy międzynarodowej w ramach światowej gospodarki kakaowej;
- b) zapewnienie odpowiednich ram do rozmów między rządami i z sektorem prywatnym dotyczących wszystkich kwestii związanych z kakao;
- c) przyczynianie się do wzmocnienia gospodarki kakaowej w państwach członkowskich poprzez opracowanie, wdrożenie i ocenę odpowiednich projektów, które zostaną przedłożone właściwym instytucjom w celu uzyskania finansowania na te projekty i ich wdrożenia oraz poszukiwanie środków na projekty korzystne dla członków i światowej gospodarki kakaowej;
- d) podjęcie starań w celu uzyskania sprawiedliwych cen generujących sprawiedliwe dochody zarówno dla producentów, jak i z punktu widzenia konsumentów w łańcuchu wartości kakao oraz przyczynianie się do zrównoważonego rozwoju światowej gospodarki kakaowej w interesie wszystkich członków;
- e) wspieranie zrównoważonej gospodarki kakaowej na płaszczyźnie gospodarczej, społecznej i środowiskowej;
- f) zachęcanie do badań i stosowania ich wyników poprzez promowanie programów szkoleń i programów informacyjnych umożliwiających przekazywanie członkom technologii dostosowanych do kakao;
- g) promowanie przejrzystości światowej gospodarki kakaowej, w szczególności handlu kakao, poprzez gromadzenie, analizę i rozpowszechnianie odpowiednich statystyk i przeprowadzanie stosownych badań, a także promowanie usuwania barier w handlu;
- h) promowanie spożycia czekolady i produktów na bazie kakao i zachęcanie do niego w celu zwiększenia popytu na kakao, między innymi poprzez promowanie zalet kakao, w tym dobrego wpływu na zdrowie, w ścisłej współpracy z sektorem prywatnym;

- i) zachęcanie członków do promowania jakości kakao i opracowywania odpowiednich procedur bezpieczeństwa żywności w sektorze kakao;
- j) zachęcanie członków do opracowywania i wdrażania strategii umożliwiających poprawę zdolności społeczności lokalnych i drobnych producentów do czerpania korzyści z produkcji kakao oraz przyczynianie się w ten sposób do ograniczania ubóstwa;
- k) ułatwianie dostępności informacji na temat instrumentów i usług finansowych, z których mogą korzystać producenci kakao, w szczególności dotyczących dostępu do kredytów i metod zarządzania ryzykiem.

ROZDZIAŁ II

DEFINICJE

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego porozumienia:

- 1) „kakao” oznacza ziarno kakaowe i wyroby kakaowe;
- 2) „kakao odmiany szlachetnej” (lub „kakao aromatyzowane”) oznacza kakao, którego aromat i barwę uznaje się za unikalne i które produkuje się w krajach wymienionych w załączniku C do niniejszego porozumienia;
- 3) „wyroby kakaowe” oznaczają produkty wytwarzane wyłącznie z ziarna kakaowego, takie jak pasta kakaowa/miazga kakaowa, masło kakaowe, niesłodzony proszek kakaowy, kuch kakaowy i śruta kakaowa;
- 4) „czekolada i wyroby czekoladowe” oznaczają produkty wytworzone z ziarna kakaowego zgodnie z normą Kodeksu żywnościowego dotyczącą czekolady i wyrobów czekoladowych;
- 5) „zapasy ziarna kakaowego” oznaczają całość suchego ziarna kakaowego ustalone w ostatnim dniu roku kakaowego (dniu 30 września) – bez względu na miejsce przechowywania, właściciela lub przeznaczenie;
- 6) „rok kakaowy” oznacza okres jednego roku od dnia 1 października do dnia 30 września włącznie;
- 7) „Organizacja” oznacza Międzynarodową Organizację Kakao, o której mowa w art. 3;
- 8) „Rada” oznacza Międzynarodową Radę ds. Kakao, o której mowa w art. 6;
- 9) „Umawiająca się Strona” oznacza rząd, Unię Europejską lub organizację międzyrządową, o których mowa w art. 4 i które wyraziły zgodę na przystąpienie do niniejszego porozumienia w sposób tymczasowy lub ostateczny;
- 10) „członek” oznacza Umawiającą się Stronę zgodnie z definicją podaną powyżej;
- 11) „kraj przywozu” lub „członek przywożący” oznacza odpowiednio kraj lub członka, w przypadku którego wielkość przywozu kakao wyrażona jako ekwiwalent ziarna kakaowego przekracza wielkość wywozu;
- 12) „kraj wywozu” lub „członek wywożący” oznacza odpowiednio kraj lub członka, w przypadku którego wywóz kakao wyrażony jako ekwiwalent ziarna kakaowego przekracza przywóz. Niemniej jednak kraj produkcji kakao, w którego przypadku przywóz kakao wyrażony jako ekwiwalent ziaren kakaowych przekracza wywóz, lecz produkcja przekracza przywóz lub produkcja przekracza krajowe spożycie kakao ⁽¹⁾, może, na swój wniosek, stać się członkiem wywożącym;
- 13) „wywóz kakao” oznacza całość kakao, które opuszcza terytorium celne dowolnego kraju, zaś wyrażenie „przywóz kakao” oznacza całość kakao, które jest wprowadzane na terytorium celne dowolnego kraju, przy czym na potrzeby tych definicji uznaje się, że terytorium celne w przypadku członka, który obejmuje więcej niż jedno terytorium celne, oznacza wszystkie terytoria celne tego członka;
- 14) „zrównoważona gospodarka kakaowa” oznacza zintegrowany łańcuch wartości, w którym wszystkie podmioty opracowują i wspierają odpowiednią politykę, aby osiągnąć poziomy produkcji, przetwórstwa i spożycia, które są rentowne pod względem gospodarczym, racjonalne pod względem ekologicznym i odpowiedzialne pod względem społecznym w interesie obecnych i przyszłych pokoleń, w celu poprawy produktywności i rentowności łańcucha wartości kakao dla wszystkich zainteresowanych podmiotów, w szczególności drobnych producentów;
- 15) „sektor prywatny” oznacza wszystkie prywatne podmioty, które prowadzą swoją podstawową działalność w sektorze kakao. Obejmuje on rolników, przedsiębiorstwa handlowe, przetwórców, wytwórców i ośrodki badań naukowych. W ramach niniejszego porozumienia sektor prywatny obejmuje również przedsiębiorstwa, organy i instytucje publiczne, które pełnią funkcje właściwe dla podmiotów prywatnych w innych krajach;
- 16) „cena orientacyjna” oznacza reprezentatywny wskaźnik międzynarodowej ceny kakao stosowany do celów niniejszego porozumienia i obliczany zgodnie z postanowieniami art. 33;
- 17) „specjalne prawo ciągnięcia” (SDR) oznacza specjalne prawo ciągnięcia Międzynarodowego Funduszu Walutowego;
- 18) „tona” oznacza masę 1 000 kilogramów, to jest 2 204,6 funtów, zaś funt wynosi 453,597 gramów;

⁽¹⁾ Obliczone na podstawie przerobu ziaren kakaowych i przywozu netto wyrobów kakaowych oraz czekolady i wyrobów czekoladowych wyrażonych jako równowartość ziaren kakaowych.

- 19) „zwykła dzielona większość głosów” oznacza większość głosów oddanych przez członków wywożących i większość głosów oddanych przez członków przywożących, przy czym głosy liczy się oddzielnie;
- 20) „głosowanie nadzwyczajne” oznacza dwie trzecie głosów oddanych przez członków wywożących i dwie trzecie głosów oddanych przez członków przywożących, przy czym głosy liczy się oddzielnie, pod warunkiem że obecnych jest co najmniej pięciu członków wywożących i większość członków przywożących;
- 21) „wejście w życie” oznacza, o ile nie wskazano inaczej, dzień tymczasowego lub ostatecznego wejścia w życie niniejszego porozumienia.

ROZDZIAŁ III

MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA KAKAO

Artykuł 3

Siedziba i struktura Międzynarodowej Organizacji Kakao

1. Międzynarodowa Organizacja Kakao utworzona na mocy Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 1972 r. kontynuuje swoją działalność. Organizacja odpowiada za wdrożenie postanowień niniejszego porozumienia i czuwa nad jego stosowaniem.
2. Siedziba Organizacji znajduje się zawsze na terytorium jednego z państw członkowskich.
3. Organizacja ma siedzibę w Londynie, o ile Rada nie postanowi inaczej.
4. Organizacja pełni swoje funkcje za pośrednictwem:
- a) Międzynarodowej Rady ds. Kakao, która jest najwyższym organem Organizacji;
- b) organów pomocniczych Rady obejmujących Komitet Administracyjny i Finansowy, Komitet Gospodarczy, Komisję Konsultacyjną ds. Światowej Gospodarki Kakaowej i każdy inny komitet powołany przez Radę;
- c) Sekretariatu.

Artykuł 4

Członkowie Organizacji

1. Każda Umawiająca się Strona jest członkiem Organizacji.
2. Wyróżnia się dwie kategorie członków Organizacji:
- a) członków wywożących;

- b) członków przywożących.

3. Członek może zmienić kategorię na warunkach, które Rada może ustanowić.

4. Co najmniej dwie Umawiające się Strony mogą, po odpowiednim powiadomieniu Rady i depozytariusza, które stanie się skuteczne w dniu określonym przez zainteresowane Strony porozumienia, i na warunkach uzgodnionych przez Radę, oświadczyć, że uczestniczą w Organizacji jako członek grupowy.

5. Każde odniesienie do „rządu” lub „rządów” w niniejszym porozumieniu interpretuje się jako odniesienie również do Unii Europejskiej i każdej organizacji międzyrządowej mającej podobne kompetencje w zakresie negocjowania, zawierania i stosowania porozumień międzynarodowych, w szczególności porozumień surowcowych. W konsekwencji każda wzmianka o podpisie, ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub zgłoszeniu tymczasowego stosowania lub przystąpienia w niniejszym porozumieniu jest interpretowana w przypadku wspomnianych organizacji międzyrządowych również jako podpis, ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie albo zgłoszenie tymczasowego stosowania lub przystąpienia ze strony tych organizacji międzyrządowych.

6. W razie poddawania pod głosowanie kwestii dotyczących ich kompetencji organizacje międzyrządowe posiadają liczbę głosów odpowiadającą całkowitej liczbie głosów przyznanych ich państwom członkowskim zgodnie z art. 10. W takim przypadku państwa członkowskie tych organizacji międzyrządowych nie mogą korzystać z indywidualnego prawa głosu.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety

1. Organizacja ma osobowość prawną. W szczególności Organizacja może zawierać umowy, nabywać oraz zbywać mienie ruchome i nieruchome, a także wszczynać postępowania prawne.
2. Status, przywileje i immunitety Organizacji, dyrektora wykonawczego, jego personelu, ekspertów i przedstawicieli członków na terytorium rządu przyjmującego służące wypełnianiu ich funkcji są nadal regulowane Porozumieniem w sprawie siedziby zawartym między rządem przyjmującym a Międzynarodową Organizacją Kakao.

3. Porozumienie w sprawie siedziby, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jest niezależne od niniejszego porozumienia. Jednakże wygasa ono:

- a) zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w Porozumieniu w sprawie siedziby;

b) w przypadku przeniesienia siedziby organizacji poza terytorium rządu przyjmującego;

c) w przypadku rozwiązania organizacji.

4. Organizacja może zawrzeć z jednym członkiem lub większą ich liczbą porozumienia podlegające zatwierdzeniu przez Radę, które odnoszą się do przywilejów i immunitetów koniecznych do sprawnego funkcjonowania niniejszego porozumienia

ROZDZIAŁ IV

MIĘDZYNARODOWA RADA DS. KAKAO

Artykuł 6

Skład Międzynarodowej Rady ds. Kakao

1. Międzynarodowa Rada ds. Kakao składa się ze wszystkich członków Organizacji.

2. Na posiedzeniach Rady każdy członek jest reprezentowany przez należycie akredytowanych przedstawicieli.

Artykuł 7

Uprawnienia i funkcje Rady

1. Rada wykonuje wszystkie uprawnienia oraz pełni wszystkie funkcje niezbędne do stosowania wyraźnych postanowień niniejszego porozumienia lub czuwa nad wypełnianiem takich funkcji.

2. Rada nie ma uprawnień do zaciągania zobowiązań nieobjętych zakresem niniejszego porozumienia. Nie można również uznać, że została do tego upoważniona przez członków; w szczególności nie ma uprawnień do zaciągania pożyczek. Wykonując swoje uprawnienia do zawierania umów, Rada włącza do nich warunki niniejszego postanowienia oraz art. 23, tak aby powiadomić o nich pozostałe strony zawierające z nią umowy, jednakże niewłączenie tych warunków nie unieważnia umowy ani nie stanowi przekroczenia uprawnień Rady.

3. Rada przyjmuje regulaminy, które są niezbędne do wykonania postanowień niniejszego porozumienia i pozostają z nim w zgodzie, w szczególności swój regulamin wewnętrzny oraz regulaminy swoich komitetów, a także regulamin finansowy i pracowniczy Organizacji. W regulaminie wewnętrznym Rada może przewidzieć procedurę umożliwiającą jej podejmowanie decyzji w określonych kwestiach bez zwoływania posiedzeń.

4. Rada prowadzi również dokumentację niezbędną do pełnienia funkcji powierzonych jej na mocy niniejszego porozumienia oraz inną dokumentację, którą uzna za stosowną.

5. Rada może powoływać grupy robocze, które będą ją wspomagać w pełnieniu jej funkcji.

Artykuł 8

Przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady

1. Na każdy rok kakaowy Rada wybiera przewodniczącego oraz wiceprzewodniczącego, którzy nie są wynagradzani przez Organizację.

2. Zarówno przewodniczący, jak i wiceprzewodniczący są wybierani spośród przedstawicieli członków wywożących lub spośród przedstawicieli członków przywożących. W każdym roku kawowym powyższe funkcje pełnią naprzemiennie obydwie kategorie.

3. W razie okresowej nieobecności zarówno przewodniczącego, jak i wiceprzewodniczącego lub stałej nieobecności przynajmniej jednego z nich Rada może wybrać nowe osoby do sprawowania tych funkcji odpowiednio spośród przedstawicieli członków wywożących lub spośród członków przywożących, w zależności od potrzeb, tymczasowo lub na stałe.

4. Ani przewodniczący, ani żaden z członków prezydium, który prowadzi posiedzenia Rady, nie głosuje. Prawa do głosowania należące do członka może wykonywać członek delegacji, który go reprezentuje.

Artykuł 9

Sesje Rady

1. Zgodnie z ogólną zasadą Rada odbywa jedną zwyczajną sesję w każdej połowie roku kakaowego.

2. Rada zbiera się na sesjach nadzwyczajnych, gdy tak postanowi lub na wniosek:

a) pięciu członków;

b) co najmniej dwóch członków mających przynajmniej 200 głosów;

c) dyrektora wykonawczego w związku z art. 22 i 59.

3. O sesjach Rady powiadamia się z wyprzedzeniem przynajmniej trzydziestu dni kalendarzowych, z wyjątkiem nagłych wypadków, w których sesje zwołuje się z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem.

4. O ile Rada nie postanowi inaczej, sesje odbywają się w siedzibie głównej Organizacji. Jeżeli na zaproszenie członka Rada decyduje, że jej posiedzenie odbędzie się w innym miejscu niż siedziba główna Organizacji, wówczas członek ten ponosi dodatkowe koszty z tym związane.

Artykuł 10**Głosowanie**

1. Członkowie wywozący otrzymują łącznie 1 000 głosów, podobnie członkowie przywozący otrzymują łącznie 1 000 głosów. Głosy są podzielone w ramach każdej kategorii członków, to jest członków wywozących i przywozących, zgodnie z kolejnymi ustępami niniejszego artykułu.

2. W każdym roku kakaowym głosy członków wywozących są dzielone według następującej zasady: każdy członek otrzymuje pięć głosów podstawowych. Pozostałe głosy dzieli się między wszystkich członków wywozących proporcjonalnie do wielkości ich wywozu kakao w ubiegłych trzech latach kakaowych, jeżeli dane za te lata Organizacja opublikowała w ostatnim wydaniu „Biuletynu Kwartalnego Danych Statycznych dotyczących Kakao”. W tym celu wielkość wywozu oblicza się, dodając wywóz netto ziaren kakaowych do wywozu netto wyrobów kakaowych w przeliczeniu na ekwiwalent ziarna, z zastosowaniem przeliczników określonych w art. 34.

3. W każdym roku kakaowym głosy członków przywozących dzieli się między wszystkich członków przywozących proporcjonalnie do wielkości ich przywozu kakao w ubiegłych trzech latach kakaowych, jeżeli dane za te lata Organizacja opublikowała w ostatnim wydaniu „Biuletynu Kwartalnego Danych Statycznych dotyczących Kakao”. W tym celu wielkość przywozu oblicza się, dodając przywóz netto ziaren kakaowych do przywozu netto wyrobów kakaowych w przeliczeniu na ekwiwalent ziarna, z zastosowaniem przeliczników określonych w art. 34. Żadne państwo członkowskie nie posiada mniej niż 5 głosów. W konsekwencji prawa do głosowania państw członkowskich posiadających liczbę głosów przekraczającą minimum dzieli się między członków posiadających liczbę głosów mniejszą od minimum.

4. Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny wystąpią trudności w określeniu lub uaktualnieniu statystycznej podstawy do wyliczenia głosów zgodnie z postanowieniami ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, Rada może postanowić o przyjęciu innej podstawy statystycznej do obliczenia głosów.

5. Żaden z członków, z wyjątkiem członków wymienionych w art. 4 ust. 4 i 5, nie może posiadać więcej niż 400 głosów. Wszystkie głosy powyżej tej liczby wynikające z obliczeń opisanych w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu rozdziela się między pozostałych członków na podstawie postanowień tych ustępów.

6. W przypadku zmiany składu Organizacji lub zawieszenia, względnie odzyskania praw do głosowania jednego z członków w zastosowaniu jednego z postanowień niniejszego porozumienia, Rada przeprowadza ponowny podział głosów zgodnie z niniejszym artykułem. Unia Europejska lub każda organizacja międzyrządowa zgodnie z definicją w art. 4 posiada głosy jako jeden członek zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu.

7. Żaden głos nie może być dzielony.

Artykuł 11**Procedura głosowania Rady**

1. Każdy członek jest uprawniony do oddania liczby głosów, jaką posiada, przy czym głosów nie może dzielić. Członek może jednakże oddać mniejszą liczbę głosów od tej, do której jest uprawniony na mocy ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Każdy członek wywozący może upoważnić innego członka wywożącego, a każdy członek przywozący może upoważnić innego członka przywożącego, powiadamiając o tym przewodniczącego Rady w formie pisemnej, do reprezentowania jego interesów i oddania głosów na posiedzeniu Rady. W tym przypadku nie ma zastosowania ograniczenie przewidziane w art. 10 ust. 5.

3. Członek upoważniony przez innego członka do oddania głosów posiadanych przez członka udzielającego upoważnienia na mocy art. 10 głosuje zgodnie z jego zaleceniami.

Artykuł 12**Decyzje Rady**

1. Rada podejmuje wszystkie decyzje i wydaje zalecenia w drodze konsensusu. Jeżeli konsensus nie może zostać osiągnięty, Rada podejmuje decyzje i wydaje zalecenia w drodze nadzwyczajnego głosowania, zgodnie z następującymi procedurami:

- a) jeżeli wymagana większość nie zostanie osiągnięta w głosowaniu nadzwyczajnym z powodu głosu „przeciw” więcej niż trzech członków wywozących lub więcej niż trzech członków przywozących, propozycja zostaje odrzucona;
- b) jeżeli wymagana większość nie zostanie osiągnięta w głosowaniu nadzwyczajnym z powodu głosu „przeciw” co najmniej trzech członków wywozących lub co najmniej trzech członków przywozących, propozycja zostanie poddana pod głosowanie ponownie w ciągu 48 godzin; oraz
- c) jeżeli większość wymagana w głosowaniu nadzwyczajnym ponownie nie zostanie osiągnięta, propozycja zostaje odrzucona.

2. Przy ustalaniu liczby głosów niezbędnych do podjęcia dowolnej decyzji lub wydania zalecenia nie uwzględnia się głosów członków wstrzymujących się.

3. Członkowie zobowiązują się do przyjęcia jako wiążących wszystkich decyzji Rady podjętych zgodnie z postanowieniami niniejszego porozumienia.

*Artykuł 13***Współpraca z innymi organizacjami**

1. Rada podejmuje właściwe kroki w celu przeprowadzenia konsultacji lub nawiązania współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych i jej organami, w szczególności z Konferencją ONZ do spraw Handlu i Rozwoju oraz Organizacją Wyżywienia i Rolnictwa ONZ, a także takimi wyspecjalizowanymi organizacjami ONZ i organizacjami międzyrządowymi, jakie mogą okazać się właściwe.

2. Mając na uwadze szczególną rolę Konferencji do spraw Handlu i Rozwoju w międzynarodowym handlu towarowym, Rada, w miarę potrzeb, informuje tę organizację o swoich działaniach i programach prac.

3. Rada może także podjąć właściwe kroki w celu utrzymania efektywnych kontaktów z międzynarodowymi organizacjami producentów, przedsiębiorstw handlowych i wytwórców kakao.

4. Rada zabiega o zaangażowanie międzynarodowych agencji finansowych i innych stron zainteresowanych światową gospodarką kakaową w swoje prace dotyczące produkcji i spożycia kakao.

5. Rada może podjąć decyzję o współpracy z innymi kompetentnymi ekspertami w dziedzinie kakao.

*Artykuł 14***Zapraszanie i dopuszczanie obserwatorów**

1. Rada może zaprosić każde państwo niebędące członkiem do uczestnictwa w jej posiedzeniach w charakterze obserwatora.

2. Rada może również zaprosić każdą z organizacji określonych w art. 13 do uczestnictwa w swoich posiedzeniach w charakterze obserwatora.

3. Rada może również zaprosić w charakterze obserwatorów organizacje pozarządowe posiadające wymaganą wiedzę fachową w dziedzinach związanych z sektorem kakao.

4. Rada podejmuje decyzję o udziale obserwatorów w każdej z sesji, w tym – indywidualnie w każdym przypadku – o udziale organizacji pozarządowych posiadających wymaganą wiedzę fachową w dziedzinach związanych z sektorem kakao, zgodnie z warunkami ustanowionymi w regulaminie administracyjnym Organizacji.

*Artykuł 15***Kworum**

1. Kworum niezbędne do odbycia posiedzenia otwierającego sesję Rady tworzy przynajmniej pięciu obecnych członków wywozujących i większość członków przywozujących, z zastrzeżeniem, że ci członkowie posiadają w każdej kategorii przynajmniej dwie trzecie wszystkich głosów.

2. Jeśli nie ma kworum, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w dniu wyznaczonym na posiedzenie otwierające sesję, drugiego dnia i przez resztę sesji, kworum na sesji otwierającej tworzą obecni członkowie wywozujący i przywozujący posiadający zwykłą większość głosów w każdej kategorii.

3. Kworum na kolejnych posiedzeniach po posiedzeniu otwierającym sesję zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z zaleceniem ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Każdy członek reprezentowany zgodnie z art. 11 ust. 2 jest uznawany za obecnego.

ROZDZIAŁ V

SEKRETARIAT ORGANIZACJI*Artykuł 16***Dyrektor wykonawczy i personel Organizacji**

1. Sekretariat tworzą dyrektor wykonawczy i personel.

2. Rada mianuje dyrektora wykonawczego na czas nie dłuższy niż okres ważności porozumienia wraz z jego ewentualnym przedłużeniem. Zasady wyboru kandydatów i warunki mianowania dyrektora wykonawczego ustala Rada.

3. Dyrektor wykonawczy jest najwyższym funkcjonariuszem Organizacji i odpowiada przed Radą za administrowanie niniejszym porozumieniem i jego funkcjonowanie zgodnie z decyzjami Rady.

4. Personel Organizacji odpowiada przed dyrektorem wykonawczym.

5. Dyrektor wykonawczy mianuje personel zgodnie z regulaminem przyjętym przez Radę. Przyjmując regulamin, Rada zwraca uwagę na te postanowienia, które stosuje się do urzędników podobnych organizacji międzyrządowych. Funkcjonariusze pochodzą w możliwie największym zakresie spośród obywateli państw będących członkami wywozującymi i przywozującymi.

6. Ani dyrektor wykonawczy, ani personel nie mogą posiadać interesów finansowych w branży kakaowej, handlu, bądź transporcie kakao ani jego reklamie.

7. Wykonując swoje obowiązki, dyrektor wykonawczy i jego personel nie zwracają się o wskazówki ani nie przyjmują wskazań od członków ani innych organów spoza Organizacji. Powstrzymują się od wszelkich działań, które mogą ujemnie wpływać na ich stanowisko międzynarodowego urzędnika odpowiedzialnego tylko przed Organizacją. Każdy członek zobowiązuje się przestrzegać zastrzeżonego międzynarodowego charakteru obowiązków dyrektora wykonawczego i personelu oraz do tego, że nie będzie usiłował wpływać na nich w wykonywaniu przez nich obowiązków.

8. Dyrektor wykonawczy ani personel nie ujawniają żadnych informacji dotyczących funkcjonowania niniejszego porozumienia lub administrowania nim, o ile Rada nie udzieli im upoważnienia lub gdy jest to konieczne do należytego wykonywania obowiązków na mocy niniejszego porozumienia.

Artykuł 17

Program pracy

1. Na pierwszej sesji Rady po wejściu w życie porozumienia dyrektor wykonawczy przedstawia jej pięcioletni plan strategiczny w celu zbadania i zatwierdzenia przez nią. Na rok przed zakończeniem pięcioletniego planu strategicznego dyrektor wykonawczy przedstawia Radzie nowy projekt pięcioletniego planu strategicznego.

2. Na ostatniej sesji w każdym roku kakaowym Rada, na podstawie zalecenia Komitetu Gospodarczego, przyjmuje program pracy Organizacji na nadchodzący rok przygotowany przez dyrektora wykonawczego. Program pracy obejmuje projekty, inicjatywy i działania, które mają zostać podjęte przez Organizację. Program pracy realizuje dyrektor wykonawczy.

3. Podczas ostatniego posiedzenia w każdym roku kakaowym Komitet Gospodarczy ocenia wykonanie programu pracy za bieżący rok na podstawie sprawozdania dyrektora wykonawczego. Komitet Gospodarczy przedstawia Radzie swoje wnioski.

Artykuł 18

Sprawozdanie roczne

Rada publikuje sprawozdanie roczne.

ROZDZIAŁ VI

KOMITET ADMINISTRACYJNY I FINANSOWY

Artykuł 19

Powołanie Komitetu Administracyjno-Finansowego

1. Powołuje się Komitet Administracyjno-Finansowy. Komitet jest odpowiedzialny za:

- a) nadzorowanie sporządzenia projektu budżetu administracyjnego do przedłożenia Radzie na podstawie projektu budżetu przedstawionego przez dyrektora wykonawczego;
- b) realizowanie wszelkich innych zadań administracyjnych i finansowych, które powierza mu Rada, w tym nadzorowanie dochodów i wydatków, a także kwestii związanych z administracją Organizacji.

2. W wymienionych kwestiach Komitet Administracyjno-Finansowy przedstawia swoje zalecenia Radzie.

3. Rada ustanawia regulamin Komitetu Administracyjno-Finansowego.

Artykuł 20

Skład Komitetu Administracyjno-Finansowego

1. Komitet Administracyjno-Finansowy składa się z sześciu członków wywożących pełniących swoją funkcję rotacyjnie oraz sześciu członków przywożących.

2. Każdy członek Komitetu Administracyjno-Finansowego wyznacza przedstawiciela oraz, na życzenie, jednego lub kilku zastępców. Członkowie każdej kategorii są wybierani przez Radę na podstawie podziału głosów, o którym mowa w art. 10. Mandat członków obejmuje okres dwóch lat i jest odnawialny.

3. Komitet Administracyjno-Finansowy wybiera spośród przedstawicieli przewodniczącego i wiceprzewodniczącego na okres dwóch lat. Funkcję przewodniczącego i wiceprzewodniczącego pełnią naprzemiennie członkowie wywożący i członkowie przywożący.

Artykuł 21

Posiedzenia Komitetu Administracyjno-Finansowego

1. Posiedzenia Komitetu Administracyjno-Finansowego są otwarte dla wszystkich pozostałych członków Organizacji, którzy mogą w nich uczestniczyć w charakterze obserwatorów.

2. Komitet Administracyjno-Finansowy zbiera się zazwyczaj w siedzibie Organizacji, o ile nie postanowi on inaczej. Jeżeli na zaproszenie członka Komitet Administracyjno-Finansowy zbiera się w innym miejscu niż siedziba Organizacji, wówczas członek ten ponosi dodatkowe koszty z tym związane zgodnie z zasadami administracyjnymi obowiązującymi w Organizacji.

3. Komitet Administracyjno-Finansowy zbiera się zazwyczaj dwa razy do roku i przedstawia Radzie sprawozdanie ze swojej pracy.

ROZDZIAŁ VII

FINANSE

Artykuł 22

Finanse

1. Do celów administrowania niniejszym porozumieniem prowadzony jest rachunek administracyjny. Wydatki niezbędne do celów administrowania niniejszym porozumieniem są księgowane na tym rachunku i muszą być pokrywane z corocznych składek członkowskich ustalonych zgodnie z art. 24. Jednakże jeśli członek zażąda specjalnych usług, Rada może spełnić to żądanie i domagać się, aby członek za nie zapłacił.

2. Rada może ustanowić oddzielne rachunki na cele szczególne zgodnie z celami niniejszego porozumienia. Rachunki te finansuje się z dobrowolnych składek członków i innych organów.

3. Rok budżetowy Organizacji pokrywa się z rokiem kakaowym.

4. Zainteresowani członkowie pokrywają wydatki delegacji uczestniczących w pracach Rady, Komitetu Administracyjno-Finansowego i innego komitetu Rady bądź Komitetu Administracyjno-Finansowego.

5. Jeżeli stan finansów Organizacji jest lub może okazać się niewystarczający do zapewnienia finansowania na resztę roku kakaowego, dyrektor wykonawczy zwołuje w ciągu piętnastu dni roboczych sesję nadzwyczajną Rady, chyba że w ciągu trzydziestu dni kalendarzowych jest już przewidziane posiedzenie Rady.

Artykuł 23

Obowiązki członków

Obowiązki członka względem Rady i pozostałych członków ograniczają się do jego zobowiązań dotyczących składek wyraźnie przewidzianych w niniejszym porozumieniu. Uznaje się, że strony trzecie współpracujące z Radą posiadają wiedzę o postanowieniach niniejszego porozumienia odnoszących się do uprawnień Rady i obowiązków członków, w szczególności o art. 7 ust. 2 oraz pierwszym zdaniu niniejszego artykułu.

Artykuł 24

Zatwierdzanie budżetu administracyjnego i ustalenie składek

1. W drugim półroczu każdego roku budżetowego Rada zatwierdza budżet administracyjny Organizacji na następny rok budżetowy i ustala wysokość składki każdego członka do budżetu.

2. Składki wszystkich członków do budżetu administracyjnego w każdym roku budżetowym są proporcjonalne do stosunku między liczbą głosów, którą posiada dany członek w czasie zatwierdzania budżetu administracyjnego na dany rok a ogólną liczbą głosów wszystkich członków. W celu

ustalenia wysokości składki uwzględnia się głosy każdego członka, bez względu na zawieszenie praw do głosowania i związany z tym ponowny podział głosów.

3. Rada ustala początkową składkę każdego członka wstępującego do Organizacji na podstawie liczby posiadanych przez niego głosów oraz okresu, jaki pozostał w bieżącym roku budżetowym, przy czym poziom składek pozostałych członków za dany rok nie podlega zmianie.

4. Jeżeli wejście w życie niniejszego porozumienia przypada przed rozpoczęciem pierwszego pełnego roku budżetowego, na pierwszej sesji Rada zatwierdza budżet administracyjny obejmujący okres pozostający do początku pierwszego pełnego roku budżetowego.

Artykuł 25

Wpłaty składek do budżetu administracyjnego

1. Składki do budżetu administracyjnego w każdym roku budżetowym wpłaca się w walucie wymiennej. Wyłącza się je spod ograniczeń walutowych, a ich termin wymagalności przypada na pierwszy dzień danego roku budżetowego. Termin wymagalności składek w odniesieniu do roku budżetowego, w którym członkowie wstąpili do Organizacji, przypada na pierwszy dzień ich członkostwa.

2. Składki do budżetu administracyjnego zatwierdzone na podstawie art. 24 ust. 4 są wymagalne w ciągu trzech miesięcy od dnia ich ustalenia.

3. Jeżeli na koniec okresu pięciu miesięcy od rozpoczęcia roku budżetowego lub, w przypadku nowych członków, trzech miesięcy po ustaleniu składek przez Radę, członek nie wpłacił pełnej składki do budżetu administracyjnego, dyrektor wykonawczy wzywa członka do jak najszybszego wniesienia opłaty. Jeżeli po upływie dwóch miesięcy od wystosowania wezwania przez dyrektora wykonawczego członek ten nadal nie uiszczył składki, zawiesza się prawa do głosowania tego członka w Radzie, Komitecie Administracyjno-Finansowym i Komitecie Gospodarczym do czasu zapłacenia składki w pełnej wysokości.

4. Członek, którego prawa do głosowania zostały zawieszane na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, nie jest pozbawiany innych praw ani zwalniany z obowiązków nałożonych w ramach niniejszego porozumienia, o ile Rada nie postanowi inaczej. Nadal ciąży na nim obowiązek zapłacenia składki, a także pokrywania pozostałych zobowiązań finansowych na podstawie niniejszego porozumienia.

5. Rada rozważa kwestię członkostwa danego członka w przypadku niezapłacenia przez niego składek za okres dwóch lat. Może ona podjąć decyzję o pozbawieniu go praw członkowskich lub zaprzestaniu uwzględniania go w kwestiach budżetowych. Na członku nadal ciążyą pozostałe zobowiązania finansowe wynikające z niniejszego porozumienia. Członek odzyskuje prawa członkowskie poprzez spłatę zaległości. Wpłaty dokonywane przez członków zalicza się najpierw na poczet zaległości, a nie na poczet bieżących składek.

*Artykuł 26***Weryfikacja i publikacja sprawozdań finansowych**

1. Jak najszybciej, a najpóźniej sześć miesięcy po zamknięciu każdego roku budżetowego, przeprowadza się kontrolę sprawozdań finansowych Organizacji za dany rok budżetowy i bilans na zamknięcie danego roku budżetowego w odniesieniu do rachunków określonych w art. 22. Kontrolę przeprowadza niezależny rewident o uznanych kompetencjach, którego Rada wybiera na każdy rok budżetowy.

2. Warunki wyznaczania niezależnych rewidentów o uznanych kompetencjach, jak również intencje i cele kontroli określa się w regulaminie finansowym Organizacji. Poddane kontroli sprawozdanie finansowe Organizacji i bilans przedstawia się Radzie do zatwierdzenia na kolejnej sesji zwyczajnej.

3. Skontrolowane sprawozdanie finansowe i bilans są podaje się do publicznej wiadomości.

ROZDZIAŁ VIII

KOMITET GOSPODARCZY*Artykuł 27***Powołanie Komitetu Gospodarczego**

1. Powołuje się Komitet Gospodarczy. Komitet Gospodarczy jest odpowiedzialny za:

- a) badanie danych statystycznych dotyczących kakao i analizę statystyczną produkcji, spożycia, zapasów, przerobu, handlu międzynarodowego i cen kakao;
- b) badanie analiz tendencji rynkowych i innych czynników mających wpływ na te tendencje, w szczególności na popyt i podaż kakao, w tym wpływu wykorzystania namiastek masła kakaowego na spożycie i międzynarodowy handel kakao;
- c) analizę informacji o dostępie do rynku kakao i wyrobów kakaowych w krajach produkcji i spożycia, w tym informacji o barierach taryfowych i pozataryfowych, a także o działaniach podjętych przez członków, aby wspierać usuwanie barier w handlu;
- d) badanie projektów, które mają być finansowane przez Wspólny Fundusz Surowcowy lub inne organizacje będące donatorami, i przedstawianie Radzie zaleceń w tej sprawie;
- e) badanie kwestii związanych z aspektami gospodarczymi trwałego rozwoju gospodarki kakaowej;
- f) badanie projektu rocznego programu pracy Organizacji, w określonym przypadku we współpracy z Komitetem Administracyjno-Finansowym;
- g) przygotowywanie na wniosek Rady konferencji i seminariów międzynarodowych dotyczących kakao;

h) badanie wszelkich innych kwestii zatwierdzonych przez Radę.

2. Komitet Gospodarczy przedkłada Radzie zalecenia w wyżej wymienionych kwestiach.

3. Rada opracowuje regulamin Komitetu Gospodarczego.

*Artykuł 28***Skład Komitetu Gospodarczego**

1. Komitet Gospodarczy jest otwarty dla wszystkich członków Organizacji.

2. Członkowie Komitetu Gospodarczego wybierają przewodniczącego i wiceprzewodniczącego na okres dwóch lat. Funkcje przewodniczącego i wiceprzewodniczącego pełnią naprzemiennie członkowie wywożący i członkowie przywożący.

*Artykuł 29***Posiedzenia Komitetu Gospodarczego**

1. Komitet Gospodarczy zbiera się zazwyczaj w siedzibie Organizacji, o ile nie postanowi inaczej. Jeżeli na zaproszenie członka Komitetu Gospodarczy zbiera się w innym miejscu niż siedziba Organizacji, wówczas członek ten ponosi dodatkowe koszty z tym związane, zgodnie z zasadami administracyjnymi obowiązującymi w Organizacji.

2. Komitet Gospodarczy zbiera się zazwyczaj dwa razy w roku, w tym samym czasie, w którym odbywają się sesje Rady. Komitet Gospodarczy przedstawia Radzie sprawozdanie ze swoich prac.

ROZDZIAŁ IX

PRZEJRZYSTOŚĆ RYNKU*Artykuł 30***Informacje i przejrzystość rynku**

1. Organizacja pełni rolę światowego ośrodka informacji w kwestii skutecznego gromadzenia, zestawiania, wymiany i rozpowszechniania danych statystycznych i przeprowadzania badań we wszystkich dziedzinach związanych z kakao i wyrobami czekoladowymi. W tym celu Organizacja:

- a) uaktualnia dane statystyczne na temat produkcji, przerobu, spożycia, wywozu (włącznie z powrotnym wywozem) i przywozu, cen oraz zapasów kakao oraz wyrobów kakaowych;
- b) stosownie do potrzeb wnioskuje o informacje techniczne na temat uprawy, obrotu, transportu, przetwarzania i spożycia kakao.

2. Rada może zwrócić się do członków o przekazanie informacji na temat kakao, które uzna za niezbędne do jej funkcjonowania, w tym informacji o polityce rządu, podatkach, a także normach, ustawach i rozporządzeniach krajowych mających zastosowanie do kakao.

3. W celu wspierania przejrzystości rynku członkowie dostarczają dyrektorowi wykonawczemu, w jak najszerszym zakresie i w odpowiednim czasie, jak najbardziej szczegółowe i dokładne odpowiednie dane statystyczne.

4. Jeżeli członek nie dostarcza lub napotyka trudności w dostarczeniu w odpowiednim terminie informacji statystycznych wymaganych przez Radę do sprawnego funkcjonowania Organizacji, Rada może zażądać od danego członka wyjaśnienia powodów takiego uchybienia. Jeżeli okaże się potrzebna pomoc w tej kwestii, Rada może zaoferować niezbędne środki wsparcia w celu przezwyciężenia dotychczasowych trudności.

5. W odpowiednich terminach, lecz co najmniej dwa razy w roku kakaowym Rada publikuje prognozy dotyczące produkcji i przerobu kakao. Rada może wykorzystać odpowiednie informacje z innych źródeł, aby śledzić zmiany na rynku i oceniać bieżące i potencjalne poziomy produkcji i spożycia kakao. Rada nie może jednak publikować żadnej informacji mogącej dotyczyć działalności osób fizycznych lub podmiotów handlowych, które produkują, przetwarzają lub dystrybuują kakao.

Artykuł 31

Zapasy

1. W celu ułatwienia oceny wielkości światowych zapasów kakao służącej zapewnieniu większej przejrzystości rynku co roku, lecz najpóźniej w maju, każdy członek dostarcza dyrektorowi wykonawczemu informacje na temat poziomu zapasów ziarna kakaowego i wyrobów kakaowych w jego kraju zgodnie z art. 30 ust. 3.

2. Dyrektor wykonawczy podejmuje środki niezbędne do nawiązania aktywnej współpracy z sektorem prywatnym w celu wykonania tego zadania, jednocześnie przestrzegając tajemnicy handlowej wiążącej się z tymi informacjami.

3. Na podstawie tych informacji dyrektor wykonawczy przedstawia Komitetowi Gospodarczemu sprawozdanie roczne na temat poziomów zapasów ziarna kakaowego i wyrobów kakaowych na świecie.

Artykuł 32

Namiastki kakao

1. Członkowie uznają, że stosowanie namiastek kakao może mieć negatywny wpływ na zwiększanie spożycia kakao i rozwój zrównoważonej gospodarki kakaowej. W tym względzie członkowie w pełni uwzględniają zalecenia i decyzje kompetentnych organów międzynarodowych, w szczególności postanowienia Kodeksu żywnościowego.

2. Dyrektor wykonawczy systematycznie składa Komitetowi Gospodarczemu sprawozdania na temat rozwoju sytuacji. Na podstawie tych sprawozdań Komitet Gospodarczy ocenia sytuację i, w razie konieczności, kieruje do Rady zalecenia dotyczące właściwych decyzji.

Artykuł 33

Cena orientacyjna

1. Do celów niniejszego porozumienia, a w szczególności do celów monitorowania zmian rynku kakao, dyrektor wykonawczy wylicza i publikuje cenę orientacyjną ziarna kakaowego obowiązującą w Międzynarodowej Organizacji ds. Kakao. Cena jest wyrażona w dolarach amerykańskich za tonę, w euro – za tonę, w funtach za tonę i w specjalnych prawach ciągnięcia (SDR) za tonę.

2. Cena orientacyjna stanowi dzienną średnią kursów ziarna kakaowego z najbliższych trzech miesięcy wzmoczonych transakcji terminowych na Londyńskiej Giełdzie Międzynarodowych Transakcji Futures i Opcji (NYSE Liffe) oraz w Izbie Handlowej Miasta Nowy York (ICE Futures US) na godzinę zamknięcia na giełdzie londyńskiej. Kurs na giełdzie londyńskiej przelicza się na dolary amerykańskie z zastosowaniem bieżących sześciomiesięcznych kursów wymiany w transakcjach terminowych w momencie zamknięcia giełdy w Londynie. Londyński średni kurs wyrażony w dolarach amerykańskich i kurs nowojorski przelicza się na euro i dolary według bieżącego kursu przeliczeniowego w Londynie obowiązującego na zamknięciu oraz na równowartość SDR według odpowiedniego oficjalnego, dziennego kursu przeliczeniowego dolara amerykańskiego na SDR publikowanego przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy. Rada postanawia, jaką metodę obliczeń należy zastosować, gdy dostępne są notowania jedynie jednego z tych dwóch rynków kakao lub gdy Londyński Rynek Walutowy jest zamknięty. Zmiana na następny trzymiesięczny okres następuje piętnastego dnia miesiąca bezpośrednio poprzedzającego najbliższy miesiąc wzmoczonych płatności.

3. Rada może postanowić o wyborze innej metody obliczania ceny orientacyjnej Międzynarodowej Organizacji Kakao, jeżeli uzna, że jest ona bardziej zadowalająca niż ta zalecana w niniejszym artykule.

Artykuł 34

Przeliczniki

1. W celu określenia ekwiwalentu ziarna dla wyrobów kakaowych stosuje się następujące przeliczniki: masło kakaowe 1,33; kuch i proszek kakaowy 1,18; pasta kakaowa/miazga kakaowa i śruta kakaowa 1,25. Rada może w razie konieczności zdecydować, że również inne wyroby zawierające kakao są wyrobami kakaowymi. Rada ustala przeliczniki stosowane do wyrobów kakaowych innych niż te, które wymieniono w niniejszym artykule.

2. Rada może zmienić przeliczniki podane w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 35

Badania naukowe i rozwój

Rada zachęca do prowadzenia naukowej działalności badawczo-rozwojowej i wspiera ją w obszarach produkcji, transportu, przetwarzania i spożywania kakao oraz obrotu tym surowcem, a także upowszechniania oraz praktycznego zastosowania wyników uzyskanych w tej dziedzinie. W tym celu Organizacja może współpracować z organizacjami międzynarodowymi, ośrodkami badań naukowych i sektorem prywatnym.

ROZDZIAŁ X

ROZWÓJ RYNKU

Artykuł 36

Analizy rynku

1. Komitet Gospodarczy analizuje tendencje i perspektywy rozwoju w sektorze produkcji i spożycia kakao, a także zmiany zapasów i cen oraz diagnozuje na wczesnym etapie sytuację braku równowagi na rynku.
2. Na pierwszym posiedzeniu na początku nowego roku kakaowego Komitet Gospodarczy ocenia roczne prognozy światowej produkcji i światowego spożycia na kolejne pięć lat kakaowych. W razie potrzeby sporządzone prognozy podlegają corocznie analizie i zmianom.
3. Komitet Gospodarczy przedkłada szczegółowe sprawozdania na każde zwyczajne posiedzenie Rady. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje podsumowania ogólnej sytuacji, w szczególności poprzez ocenę zmiany popytu i podaży w skali światowej. Rada może przedstawiać członkom zalecenia na podstawie takiej oceny.
4. Na podstawie wspomnianych prognoz członkowie wywożący mogą przewidzieć koordynowanie swojej polityki produkcji w celu przywrócenia równowagi rynku w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Artykuł 37

Promowanie spożycia

1. Członkowie zobowiązują się zachęcać do spożycia czekolady i wykorzystywania wyrobów kakaowych, do poprawy jakości produktów i rozwoju rynków kakao, również w państwach będących członkami wywozującymi. Każdy członek odpowiada za środki i metody stosowane w tym celu.
2. Wszyscy członkowie podejmują starania w celu wyeliminowania lub znacznego ograniczenia barier wewnętrznych w zwiększeniu spożycia kakao. W tym względzie członkowie regularnie informują dyrektora wykonawczego o przepisach prawa krajowego i mających zastosowanie środkach oraz przekazują mu wszelkie inne informacje dotyczące spożycia kakao, w tym opłat krajowych i należności celnych.
3. Komitet Gospodarczy sporządza plan działań promocyjnych Organizacji, który może obejmować uruchomienie kampanii informacyjnej, badania, poprawę potencjału

i przeprowadzenie analiz na temat produkcji i spożycia kakao. W celu wykonania tych zadań Organizacja podejmuje starania o nawiązanie współpracy z sektorem prywatnym.

4. Działania promocyjne uwzględnia się w rocznym programie pracy organizacji i można je finansować ze środków zgłoszonych przez członków, podmioty niebędące członkami, inne organizacje i sektor prywatny.

Artykuł 38

Badania, ankiety i sprawozdania

1. W celu wspierania swoich członków Rada zachęca do przeprowadzania badań i ankiet oraz sporządzania sprawozdań technicznych i innych dokumentów na temat gospodarki produkcji i dystrybucji kakao. Dotyczy to w szczególności tendencji i prognoz, wpływu środków podejmowanych przez rządy krajów wywozu i krajów przywozu na produkcję i spożycie kakao, analizy łańcucha wartości kakao, podejścia do zarządzania ryzykiem finansowym i innymi rodzajami ryzyka, aspektów związanych z trwałością sektora kakao, możliwości zwiększenia spożycia kakao w ramach tradycyjnego i nowego wykorzystania, związków między kakao a zdrowiem, a także wpływu stosowania niniejszego porozumienia na eksporterów i importerów kakao, zwłaszcza w odniesieniu do warunków wymiany handlowej.
2. Rada może również zachęcać do badań potencjalnie przyczyniających się do poprawy przejrzystości rynku i ułatwiania rozwoju trwałej i zrównoważonej światowej gospodarki kakaowej.
3. W celu wdrożenia postanowień ust. 1 i 2 niniejszego artykułu Rada, działając zgodnie z zaleceniem Komitetu Gospodarczego, może przyjąć wykaz badań, ankiet i sprawozdań, które należy włączyć do rocznego programu pracy, zgodnie z postanowieniami art. 17 niniejszego porozumienia. Działania te można finansować ze środków budżetu administracyjnego lub z innych źródeł.

ROZDZIAŁ XI

KAKAO ODMIANY SZLACHETNEJ LUB KAKAO AROMATYCZNE

Artykuł 39

Kakao odmiany szlachetnej lub kakao aromatyczne

1. Na pierwszej sesji po wejściu w życie niniejszego porozumienia Rada dokonuje przeglądu załącznika C do niniejszego porozumienia i, w razie konieczności, wprowadza w nim zmiany, określając wielkość produkcji i wywozu wyłącznie lub częściowo kakao odmiany szlachetnej lub kakao aromatycznego przez kraje w nim wymienione. Następnie Rada może w dowolnym momencie okresu ważności porozumienia dokonać przeglądu załącznika C i, w razie konieczności, wprowadzić w nim zmiany. W razie potrzeby Rada zasięga w tej sprawie opinii ekspertów. W takich przypadkach skład panelu ekspertów musi, w miarę możliwości, zapewniać równowagę między ekspertami z krajów spożycia a ekspertami z krajów produkcji. Rada decyduje o składzie panelu ekspertów i procedurach przez niego stosowanych.

2. Komitet Gospodarczy przedstawia Organizacji propozycje opracowania i wdrożenia systemu statystycznego dotyczącego produkcji kakao odmiany szlachetnej lub kakao aromatycznego oraz handlu nim.

3. Rozpatrując wnikliwie znaczenie kakao odmiany szlachetnej lub kakao aromatycznego, członkowie badają i, w miarę potrzeb, przyjmują projekty odnoszące się do kakao odmiany szlachetnej lub kakao aromatycznego zgodnie z postanowieniami art. 37 i 43.

ROZDZIAŁ XII

PROJEKTY

Artykuł 40

Projekty

1. Członkowie mogą składać propozycje projektów, które przyczyniają się do osiągnięcia celów niniejszego porozumienia i odpowiadają priorytetowym dziedzinom pracy określonym w pięcioletnim planie strategicznym, o którym mowa w art. 17 ust. 1.

2. Komitet Gospodarczy ocenia propozycje projektów i przedkłada Radzie swoje zalecenia zgodnie z mechanizmami i procedurami składania, oceny, zatwierdzania i ustalania priorytetów oraz finansowania projektów, które zostały określone przez Radę. Rada może, w razie potrzeby, ustanowić mechanizmy i procedury wdrażania i nadzorowania projektów, a także jak najszerzego rozpowszechnienia ich wyników.

3. Na każdym posiedzeniu komitetu gospodarczego dyrektor wykonawczy przedstawia sprawozdanie z postępów wszystkich trwających lub zakończonych projektów zatwierdzonych przez Radę, w tym projektów oczekujących na finansowanie. Rada otrzymuje podsumowanie zgodnie z art. 27 ust. 2.

4. Na zasadzie ogólnej Organizacja pełni funkcję organu nadzorczego podczas realizacji projektów. Koszty ogólne ponoszone przez Organizację w związku z opracowywaniem projektów, zarządzaniem projektami oraz ich nadzorowaniem i oceną należy wliczyć w całkowity koszt tych projektów. Koszty ogólne nie mogą przekraczać 10 % całkowitego kosztu każdego projektu.

Artykuł 41

Relacje ze Wspólnym Funduszem Surowcowym oraz innymi donatorami wielostronnymi i dwustronnymi

1. Organizacja w pełni korzysta z mechanizmów oferowanych przez Wspólny Fundusz Surowcowy w celu wspomagania przygotowania i finansowania projektów prowadzonych w interesie gospodarki kakaowej.

2. Organizacja stara się współpracować z innymi organizacjami międzynarodowymi, jak również agencjami wielostronnymi i dwustronnymi donatorów, w celu uzyskania w miarę potrzeb finansowania programów i projektów prowadzonych w interesie gospodarki kakaowej.

3. W żadnym przypadku Organizacja nie zaciąga finansowych zobowiązań związanych z projektami, ani w swoim imieniu, ani w imieniu członków. Żaden członek z tytułu swojego członkostwa w Organizacji nie jest odpowiedzialny za jakiegokolwiek zobowiązania wynikające z pożyczek zaciągniętych lub kredytów udzielonych przez innego członka lub podmiot w związku z takimi projektami.

ROZDZIAŁ XIII

TRWAŁY ROZWÓJ

Artykuł 42

Standardy życia i warunki pracy

Członkowie czuwają nad poprawą standardów życia i warunków pracy ludności zatrudnionej w sektorze kakao, zgodnie z ich poziomem rozwoju, mając na uwadze zasady przyjęte na forum międzynarodowym w powyższych sprawach i normach MOP. Ponadto członkowie postanawiają nie wykonywać norm pracy do celów protekcjonizmu handlowego.

Artykuł 43

Zrównoważona gospodarka kakaowa

1. Członkowie podejmują wszelkie niezbędne wysiłki w celu stworzenia zrównoważonej gospodarki kakaowej, uwzględniając zasady i cele trwałego rozwoju wymienione w szczególności w Deklaracji z Rio de Janeiro w sprawie środowiska i rozwoju i Agendzie 21 przyjętej w Rio de Janeiro w 1992 r., w Deklaracji milenijnej Narodów Zjednoczonych przyjętej w Nowym Jorku w 2000 r., w sprawozdaniu Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju, który odbył się w Johannesburgu w 2002 r., w porozumieniu z Monterrey w sprawie finansowania rozwoju przyjętym w 2002 r. oraz w deklaracji ministerialnej w sprawie programu z Dauha na rzecz rozwoju przyjętej w 2001 r.

2. Organizacja pomaga członkom, którzy złożą odpowiedni wniosek, w osiągnięciu celów rozwoju zrównoważonej gospodarki kakaowej, zgodnie z art. 1 lit. e) i art. 2 ust. 14.

3. Organizacja służy jako punkt, w którym koncentruje się stały dialog między wszystkimi podmiotami, prowadzony w miarę potrzeb w celu popierania rozwoju zrównoważonej gospodarki kakaowej.

4. Organizacja zachęca do współpracy między członkami poprzez działania, które przyczyniają się do powstania zrównoważonej gospodarki kakaowej.

5. Rada przyjmuje oraz okresowo ocenia programy i projekty związane z zrównoważoną gospodarką kakaową, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

6. Organizacja zwraca się o pomoc i wsparcie do donatorów wielostronnych i dwustronnych w celu wykonania programów, projektów i działań służących powstaniu zrównoważonej gospodarki kakaowej.

ROZDZIAŁ XIV

**KOMISJA KONSULTACYJNA DS. ŚWIATOWEJ GOSPODARKI
KAKAOWEJ**

Artykuł 44

**Ustanowienie Komisji Konsultacyjnej ds. Światowej
Gospodarki Kakaowej**

1. Ustanawia się Komisję Konsultacyjną ds. Światowej Gospodarki Kakaowej (zwana dalej „Komisją”) w celu zachęcenia ekspertów z sektora prywatnego do aktywnego udziału w pracy Organizacji i wspierania ciągłego dialogu między ekspertami z sektora publicznego i prywatnego.

2. Komisja jest organem konsultacyjnym, wydającym zalecenia Radzie we wszystkich sprawach mieszczących się w zakresie niniejszego porozumienia, dotyczących w szczególności:

- a) strukturalnej zmiany popytu i podaży w perspektywie długoterminowej;
- b) środków wspierania pozycji hodowców kakao w celu zwiększenia ich dochodów;
- c) propozycji zachęcających do produkcji kakao, jego zrównoważonego wykorzystywania i handlu nim;
- d) rozwoju zrównoważonej gospodarki kakaowej;
- e) opracowania zasad i ram promowania spożycia;
- f) wszystkich innych kwestii dotyczących kakao, które wynikają z niniejszego porozumienia.

3. Komisja pomaga Radzie w gromadzeniu informacji na temat produkcji, spożycia i zapasów.

4. Komisja przedkłada Radzie do oceny zalecenia w wymienionych kwestiach.

5. Komisja może tworzyć specjalne grupy robocze wspierające ją w pełnieniu jej mandatu, pod warunkiem że koszty ich funkcjonowania nie będą stanowiły obciążenia dla budżetu Organizacji.

6. W momencie ustanowienia Komisja określa swoje zasady i zaleca Radzie ich przyjęcie.

Artykuł 45

**Skład Komisji Konsultacyjnej ds. Światowej Gospodarki
Kakaowej**

1. Komisja Konsultacyjna ds. Światowej Gospodarki Kakaowej składa się z ekspertów należących do wszystkich sektorów gospodarki kakaowej, takich jak:

- a) stowarzyszenia handlu i przemysłu;
- b) krajowe i regionalne organizacje producentów kakao, pochodzące zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego;
- c) krajowe organizacje eksporterów kakao i zrzeszenia rolników;
- d) ośrodki badań naukowych nad kakao;
- e) inne stowarzyszenia lub instytucje z sektora prywatnego zainteresowane gospodarką kakaową.

2. Ekspertci działają we własnym imieniu lub w imieniu odpowiednich stowarzyszeń.

3. Komisja składa się z ośmiu ekspertów pochodzących z krajów wywozu i ośmiu ekspertów z krajów przywozu, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Rada wyznacza ekspertów co dwa lata kakaowe. Członkowie Komisji mogą wyznaczyć co najmniej jednego zastępcę i doradcę. Rada zatwierdza te nominacje. W świetle doświadczeń Komisji Rada może zwiększyć liczbę członków Komisji.

4. Przewodniczącą Komisji wybiera się spośród jej członków. Funkcję przewodniczącego pełni naprzemiennie przez okres dwóch lat kakaowych kraje wywozu i przywozu.

Artykuł 46

**Posiedzenia Komisji Konsultacyjnej ds. Światowej
Gospodarki Kakaowej**

1. Komisja Konsultacyjna ds. Światowej Gospodarki Kakaowej zbiera się zazwyczaj w siedzibie Organizacji, o ile Rada nie postanowi inaczej. Jeżeli na zaproszenie członka Komisja Konsultacyjna zbiera się w innym miejscu niż siedziba Organizacji, wówczas członek ten ponosi dodatkowe koszty z tym związane zgodnie z zasadami administracyjnymi obowiązującymi w Organizacji.

2. Komisja zbiera się zazwyczaj dwa razy w roku, w tym samym czasie, w którym odbywają się sesje zwyczajne Rady. Komisja regularnie przedstawia Radzie sprawozdanie ze swoich prac.

3. Posiedzenia Komisji Konsultacyjnej ds. Światowej Gospodarki Kakaowej są otwarte dla wszystkich członków Organizacji, którzy mogą w nich uczestniczyć w charakterze obserwatorów.

4. Komisja może również zaprosić do udziału w swoich pracach i posiedzeniach wybitnych ekspertów lub osobistości z konkretnej dziedziny, pochodzących z sektora prywatnego lub publicznego, w tym z właściwych organizacji pozarządowych, o ile posiadają wymaganą wiedzę fachową w dziedzinach związanych z sektorem kakao.

ROZDZIAŁ XV

**ZWOLNIENIE ZE ZOBOWIĄZAŃ ORAZ ŚRODKI
DYFERENCYJNE I ZARADCZE**

Artykuł 47

**Zwolnienie ze zobowiązań w nadzwyczajnych
okolicznościach**

1. Rada może zwolnić członka ze zobowiązania ze względu na nadzwyczajne i nagłe okoliczności, działanie siły wyższej lub zobowiązania międzynarodowe na mocy Karty Narodów Zjednoczonych w odniesieniu do terytoriów administrowanych przez system powierniczy.

2. Udzielając członkowi zwolnienia na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, Rada wyraźnie formułuje zasady zwolnienia członka ze zobowiązań, a także określa okres i przyczyny jego udzielenia.

3. Bez względu na wyżej wymienione postanowienia niniejszego artykułu Rada nie udziela zwolnienia członkowi w odniesieniu do zobowiązania powstałego na mocy art. 25 do zapłacenia składek lub wynikającego z konsekwencji ich niezapłacenia.

4. Podstawę obliczeń podziału głosów członków wywożących, u których Rada stwierdziła przypadek działania siły wyższej, stanowi rzeczywista wielkość ich wywozu w roku, w którym ten przypadek wystąpił, i w kolejnych trzech latach po działaniu siły wyższej.

Artykuł 48

Środki dyferencyjne i zaradcze

Kraje rozwijające się będące członkami przywożącymi oraz najsłabiej rozwinięte kraje będące członkami, na których interesy wpływają negatywnie środki podjęte na mocy niniejszego porozumienia, mogą wystąpić do Rady o zastosowanie środków dyferencyjnych i zaradczych. Rada rozważa podjęcie właściwych środków w świetle postanowień rezolucji 93 (IV) przyjętej przez Konferencję ONZ do spraw Handlu i Rozwoju.

ROZDZIAŁ XVI

KONSULTACJE, SPORY I SKARGI

Artykuł 49

Konsultacje

Każdy członek wszechstronnie i wnikliwie rozpatruje wszelkie dane przedstawione mu przez innego członka, dotyczące wykładni lub stosowania niniejszego porozumienia, oraz oferuje stosowną możliwość przeprowadzenia konsultacji. W toku takich konsultacji, na żądanie jednej ze stron i za zgodą drugiej, dyrektor wykonawczy określa właściwą procedurę pojednawczą. Koszty takiego postępowania nie obciążają budżetu Organizacji. Jeżeli taka procedura prowadzi do rozwiązania, należy to zgłosić dyrektorowi wykonawczemu. Jeżeli nie znaleziono rozwiązania, na wniosek jednej ze stron sprawę można przekazać Radzie zgodnie z art. 50.

Artykuł 50

Spory

1. Każdy spór dotyczący wykładni lub stosowania niniejszego porozumienia, który nie zostanie rozstrzygnięty przez strony sporu, na żądanie jednej ze stron sporu jest przekazywany Radzie, która podejmuje decyzję w tej sprawie.

2. Po przekazaniu Radzie sporu, na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, i jego omówieniu członkowie posiadający razem nie mniej niż jedną trzecią wszystkich głosów, lub dowolnych pięciu członków, mogą zażądać od Rady, zanim ta podejmie swoją decyzję, zasięgnięcia w sprawach spornych opinii grupy konsultacyjnej *ad hoc* utworzonej w sposób opisany w ust. 3 niniejszego artykułu.

3. a) O ile Rada nie postanowi inaczej, grupa konsultacyjna *ad hoc* składa się z:

(i) dwóch osób wyznaczonych przez członków wywożących, z których jedna posiada szerokie doświadczenie w sprawach tego rodzaju, jak przedmiot sporu, zaś druga zdobyła odpowiednią pozycję i doświadczenie w środowisku prawniczym;

(ii) dwóch osób wyznaczonych przez członków przywożących, z których jedna posiada szerokie doświadczenie w sprawach tego rodzaju, jak przedmiot sporu, zaś druga zdobyła odpowiednią pozycję i doświadczenie w środowisku prawniczym;

(iii) przewodniczącego wybranego jednomyślnie przez cztery osoby wyznaczone na mocy podpunktów (i) i (ii) albo, w razie, gdy nie dojdą one do porozumienia, przez przewodniczącego Rady;

b) obywatele członków mogą być wybierani do grupy konsultacyjnej *ad hoc*;

c) członkowie grupy konsultacyjnej *ad hoc* występują we własnym imieniu i nie przyjmują wskazówek od któregośkolwiek z rządów;

d) koszty działania grupy konsultacyjnej *ad hoc* pokrywa Organizacja.

4. Opinia grupy konsultacyjnej *ad hoc* wraz z jej uzasadnieniem jest przedkładana Radzie, która, po uwzględnieniu wszelkich istotnych informacji, rozstrzyga spór.

Artykuł 51

Działania podejmowane przez Radę w przypadku skarg

1. Wszelkie skargi dotyczące niewywiązywania się przez jakiegokolwiek członka ze zobowiązań wynikających z niniejszego porozumienia, na żądanie członka wnoszącego skargę przekazuje się Radzie, która je bada i podejmuje decyzję w ich sprawie.

2. Rada rozstrzyga o niewywiązaniu się członka ze zobowiązań wynikających z niniejszego porozumienia zwykłą dzieloną większością głosów, a także określa charakter naruszenia.

3. W każdym przypadku, gdy Rada uzna, w wyniku skargi lub w inny sposób, że członek nie wywiązał się ze swoich zobowiązań wynikających z niniejszego porozumienia, bez uszczerbku dla pozostałych środków wyraźnie przewidzianych w innych artykułach niniejszego porozumienia, w tym także w art. 60, może:

- a) zawiesić prawa tego członka do głosowania w Radzie; oraz
- b) jeśli uzna to za niezbędne, zawiesić inne prawa tego członka, w szczególności jego prawo do kandydowania na stanowisko lub piastowania stanowiska w Radzie lub w jednym z jej komitetów, do momentu wywiązania się przez niego ze zobowiązań.

4. Członek, którego prawa do głosowania zostały zawieszone na mocy ust. 3 niniejszego artykułu, nadal odpowiada za swoje zobowiązania finansowe i pozostałe zobowiązania wynikające z niniejszego porozumienia.

ROZDZIAŁ XVII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 52

Depozytariusz

Depozytariuszem niniejszego porozumienia jest Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 53

Podpis

Niniejsze porozumienie jest otwarte do podpisu w siedzibie głównej Organizacji Narodów Zjednoczonych od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2012 r. włącznie, dla stron Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2001 r. oraz rządów zaproszonych na Konferencję ONZ w sprawie Kakao w 2010 r. Rada ustanowiona na mocy Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2001 r. lub Rada ustanowiona na mocy niniejszego porozumienia może jednakże przedłużyć jednokrotnie okres podpisywania niniejszego porozumienia. Rada niezwłocznie notyfikuje ten fakt depozytariuszowi.

Artykuł 54

Ratyfikacja, przyjęcie i zatwierdzenie

1. Niniejsze porozumienie podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez rządy sygnatariuszy zgodnie z ich procedurą konstytucyjną. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjmujące lub zatwierdzające zostaną złożone depozytariuszowi.

2. W momencie składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego albo w jak najkrótszym

terminie po tej dacie każda Umawiająca się Strona powiadamia Sekretarza Generalnego, czy jest członkiem wywożącym czy członkiem przywożącym.

Artykuł 55

Przystąpienie

1. Niniejsze porozumienie jest otwarte na przystąpienie rządu każdego państwa, które jest uprawnione do jego podpisania.

2. Rada określa, w którym załączniku do niniejszego porozumienia należy umieścić państwo przystępujące, o ile takie państwo nie zostało wymienione w żadnym z tych załączników.

3. Przystąpienie wchodzi w życie poprzez złożenie dokumentu przystąpienia u depozytariusza.

Artykuł 56

Notyfikacja tymczasowego stosowania

1. Rząd sygnatariusz, który ma zamiar ratyfikować, przyjąć lub zatwierdzić niniejsze porozumienie, lub rząd, który zamierza przystąpić do porozumienia, a nie jest jeszcze w stanie złożyć dokumentu, może w dowolnym momencie notyfikować depozytariuszowi, zgodnie z procedurą konstytucyjną lub wewnętrznymi postanowieniami ustawowymi i wykonawczymi, tymczasowe stosowanie porozumienia albo z chwilą jego wejścia w życie zgodnie z art. 57, albo, jeśli już obowiązuje, z określoną datą. Każdy rząd, który przedkłada taką notyfikację Sekretarzowi Generalnemu, w momencie notyfikacji lub tak szybko jak to możliwe po notyfikacji, informuje go, czy będzie członkiem wywożącym czy przywożącym.

2. Rząd, który notyfikował, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, stosowanie niniejszego porozumienia albo z chwilą wejścia w życie, albo z określoną datą, staje się od tego momentu członkiem tymczasowym. Pozostaje nim do daty złożenia przez niego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego, względnie dokumentu przystąpienia.

Artykuł 57

Wejście w życie

1. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie ostatecznie dnia 1 października 2012 r. lub w dowolnym momencie po tym terminie, o ile do tej daty rządy reprezentujące przynajmniej pięć krajów wywozu dokonujących co najmniej 80 % całkowitego wywozu krajów wymienionych w załączniku A oraz rządy reprezentujące kraje przywozu realizujące przynajmniej 60 % całkowitego przywozu i przedstawione w załączniku B, złożyły u depozytariusza swoje dokumenty ratyfikacyjne, przyjmujące lub zatwierdzające, względnie dokumenty przystąpienia. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie ostatecznie także po jego tymczasowym wejściu w życie i spełnieniu udziału procentowego rządów, które złożyły dokumenty ratyfikacyjne, przyjmujące lub zatwierdzające, względnie dokumenty przystąpienia.

2. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie tymczasowo dnia 1 stycznia 2011 r., o ile do tej daty rządy reprezentujące przynajmniej pięć krajów wywozu dokonujących co najmniej 80 % całkowitego wywozu krajów wymienionych w załączniku A oraz rządy reprezentujące kraje przywozu realizujące co najmniej 60 % całkowitego przywozu i przedstawione w załączniku B, złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne, przyjmujące lub zatwierdzające, względnie dokumenty przystąpienia, bądź notyfikowały depozytariuszowi tymczasowe stosowanie niniejszego porozumienia z chwilą jego wejścia w życie. Takie rządy są członkami tymczasowymi.

3. Jeżeli wymagania dotyczące wejścia w życie przewidziane w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu nie są spełnione do dnia 1 września 2011 r., Sekretarz Generalny Konferencji ONZ ds. Handlu i Rozwoju jak najszybciej zwołuje posiedzenie tych rządów, które złożyły dokumenty ratyfikacyjne, przyjmujące lub zatwierdzające lub dokumenty przystąpienia bądź notyfikowały depozytariuszowi tymczasowe stosowanie niniejszego porozumienia. Rządy te mogą podjąć decyzję, czy wprowadzają w życie niniejsze porozumienie ostatecznie lub tymczasowo, w całości lub części, w terminie przez siebie określonym, czy przyjmą inne ustalenia, jakie uznają za stosowne.

4. W odniesieniu do rządu, w imieniu którego złożono dokument ratyfikacyjny, przyjmujący lub zatwierdzający, względnie dokument przystąpienia bądź notyfikację tymczasowego stosowania po wejściu w życie niniejszego porozumienia, zgodnie z ust. 1, 2 lub 3 niniejszego artykułu, dokument ten staje się skuteczny od daty jego złożenia, zaś notyfikacja dotycząca tymczasowego stosowania zgodnie z postanowieniami art. 56 ust. 1.

Artykuł 58

Zastrzeżenia

Do postanowień niniejszego porozumienia nie można zgłaszać żadnych zastrzeżeń.

Artykuł 59

Wystąpienie

1. W każdym momencie po wejściu w życie niniejszego porozumienia członek może wystąpić z porozumienia, składając u depozytariusza pisemne wypowiedzenie. O podjętych działaniach członek bezzwłocznie informuje Radę.

2. Wystąpienie staje się skuteczne czterdziestu dni po otrzymaniu przez depozytariusza wypowiedzenia. Jeżeli, w wyniku wystąpienia, liczba członków niniejszego porozumienia spadnie poniżej wymagań przewidzianych w art. 57 ust. 1 koniecznych do jego wejścia w życie, Rada zbiera się na sesji nadzwyczajnej w celu oceny sytuacji i podjęcia właściwych decyzji.

Artykuł 60

Wykluczenie

Jeżeli Rada stwierdzi, na podstawie art. 51 ust. 3, że członek nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań wynikających z niniejszego porozumienia, a następnie zdecyduje, że utrudnia to funkcjonowanie niniejszego porozumienia, może ona wykluczyć takiego członka z Organizacji. Rada niezwłocznie notyfikuje takie wykluczenie depozytariuszowi. Dziewięćdziesiąt dni po podjęciu decyzji przez Radę członek ten przestaje być członkiem Organizacji.

Artykuł 61

Rozliczenia z członkami występującymi lub wykluczonymi

Rada ustala wszelkie rozliczenia z występującymi lub wykluczonymi członkami. Organizacja zatrzymuje wszelkie kwoty już zapłacone przez występującego lub wykluczonego członka, a jednocześnie członek taki pozostaje nadal zobowiązany do zapłacenia wszelkich należnych kwot na rzecz Organizacji w chwili wejścia w życie wystąpienia lub wykluczenia, z wyjątkiem przypadku, gdy Umawiająca się Strona nie może przyjąć zmiany i w konsekwencji przestaje uczestniczyć w niniejszym porozumieniu na mocy art. 63 ust. 2, wówczas Rada może ustalić takie rozliczenie, jakie uzna za słuszne.

Artykuł 62

Okres ważności, jego przedłużenie i rozwiązanie porozumienia

1. Niniejsze porozumienie pozostaje w mocy do końca dziesiątego pełnego roku kakaowego upływającego od jego wejścia w życie, o ile nie zostanie przedłużone w zastosowaniu ust. 4 niniejszego artykułu lub rozwiązane wcześniej w zastosowaniu ust. 5 niniejszego artykułu.

2. Rada dokonuje przeglądu niniejszego porozumienia pięć lat po jego wejściu w życie i podejmuje właściwe decyzje.

3. Podczas obowiązywania niniejszego porozumienia Rada może je renegocjować, aby nowe wynegocjowane porozumienie weszło w życie z końcem piątego roku kakaowego określonego w ust. 1 niniejszego artykułu lub z końcem okresu przedłużonego decyzją Rady zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

4. Rada może przedłużyć niniejsze porozumienie w całości lub w części o dwa okresy, z których każdy nie przekracza dwóch lat kakaowych. Rada notyfikuje takie przedłużenie depozytariuszowi.

5. Rada może w każdym momencie postanowić o rozwiązaniu niniejszego porozumienia. Takie rozwiązanie staje się skuteczne od dnia, który wyznaczy Rada, zakładając, że zobowiązania członków wynikające z art. 25 nadal pozostają w mocy do chwili wypełnienia zobowiązań finansowych odnoszących się do funkcjonowania niniejszego porozumienia. Rada notyfikuje depozytariuszowi taką decyzję.

6. Bez względu na sposób rozwiązania porozumienia Rada działa dalej tak długo, jak długo jest to konieczne do likwidacji Organizacji, dokonania rozliczeń i wyprzedania jej majątku. W tym okresie Rada ma niezbędne uprawnienia do zakończenia wszelkich spraw administracyjnych i finansowych.

7. Bez względu na postanowienia art. 59 ust. 2, członek, który nie chce uczestniczyć w porozumieniu przedłużonym na mocy niniejszego artykułu, informuje o tym depozytariusza i Radę. Taki członek przestaje być stroną niniejszego porozumienia z początkiem okresu przedłużenia.

Artykuł 63

Zmiany

1. Rada może zalecić Umawiającym się Stronom zmianę niniejszego porozumienia. Zmiana staje się skuteczna sto dni po otrzymaniu przez depozytariusza notyfikacji przyjęcia przez Umawiające się Strony reprezentujące co najmniej 75 % członków wywozających posiadających przynajmniej 85 % głosów należących do członków wywozających, a także przez Umawiające się Strony reprezentujące co najmniej 75 % członków przywozających posiadających przynajmniej 85 % głosów należących do członków przywozających, bądź w terminie późniejszym ustalonym przez Radę. Rada może określić termin, w którym Umawiające się Strony muszą notyfikować depozytariuszowi przyjęcie przez nie zmian. Jeżeli zmiany nie wejdą w życie do tego czasu, należy uznać, że zostały one wycofane.

2. Każdy członek, w imieniu którego nie zostało notyfikowane przyjęcie zmian do dnia ich wejścia w życie, przestaje uczestniczyć w niniejszym porozumieniu od wspomnianego dnia, o ile Rada nie zdecyduje o przedłużeniu temu członkowi ustalonego terminu na przyjęcie zmian w celu umożliwienia mu zakończenia wewnętrznych procedur. Taki członek nie jest związany zmianami, zanim nie notyfikuje ich przyjęcia.

3. Niezwłocznie po przyjęciu zalecenia zmian Rada przekazuje depozytariuszowi tekst zmiany. Rada przekazuje depozytariuszowi informacje niezbędne do ustalenia, czy otrzymane notyfikacje są wystarczające, aby zmiany stały się skuteczne.

ROZDZIAŁ XVIII

POSTANOWIENIA DODATKOWE I PRZEJŚCIOWE

Artykuł 64

Specjalny Fundusz Rezerwowy

1. Tworzy się Specjalny Fundusz Rezerwowy, który ma służyć wyłącznie do pokrycia niezbędnych wydatków związanych z likwidacją Organizacji. Rada postanawia o sposobie wykorzystania odsetek uzyskanych dzięki temu Funduszowi.

2. Kwota Specjalnego Funduszu Rezerwowego, ustalona przez Radę na mocy Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 1993 r., zostaje przeniesiona do niniejszego porozumienia na mocy ust. 1.

3. Od podmiotu niebędącego członkiem Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 1993 r. i 2001 r., który zostaje członkiem niniejszego porozumienia, wymaga się wpłacenia składki na Specjalny Fundusz Rezerwowy. Rada ustala składkę takiego członka na podstawie liczby głosów uzyskanych przez tego członka.

Artykuł 65

Inne postanowienia dodatkowe i przejściowe

1. Uznaje się, że niniejsze porozumienie zastępuje Międzynarodowe porozumienie w sprawie kakao z 2001 r.

2. Wszystkie postanowienia przyjęte przez Organizację lub jej organy albo też w jej imieniu na mocy Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2001 r., jeżeli obowiązują w dniu wejścia w życie niniejszego porozumienia i nie określono, że ich skuteczność wygasa w tym dniu, są nadal stosowane aż do wprowadzenia zmian na mocy postanowień niniejszego porozumienia.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2010 r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

ZAŁĄCZNIK A

Wywóz kakao (a) obliczany do celów art. 57 (Wejście w życie)

Kraj (b)		2005/06	2006/07	2007/08	Średnia za trzy lata 2005/06–2007/08	
		(tony)			(udział)	
Wybrzeże Kości Słoniowej	m	1 349 639	1 200 154	1 191 377	1 247 057	38,75 %
Ghana	m	648 687	702 784	673 403	674 958	20,98 %
Indonezja		592 960	520 479	465 863	526 434	16,36 %
Nigeria	m	207 215	207 075	232 715	215 668	6,70 %
Kamerun	m	169 214	162 770	178 844	170 276	5,29 %
Ekwador	m	108 678	110 308	115 264	111 417	3,46 %
Togo	m	73 064	77 764	110 952	87 260	2,71 %
Papua-Nowa Gwinea	m	50 840	47 285	51 588	49 904	1,55 %
Republika Dominikańska	m	31 629	42 999	34 106	36 245	1,13 %
Gwinea		18 880	17 620	17 070	17 857	0,55 %
Peru		15 414	11 931	11 178	12 841	0,40 %
Brazylia	m	57 518	10 558	– 32 512	11 855	0,37 %
Boliwariańska Republika Wenezueli	m	11 488	12 540	4 688	9 572	0,30 %
Sierra Leone		4 736	8 910	14 838	9 495	0,30 %
Uganda		8 270	8 880	8 450	8 533	0,27 %
Zjednoczona Republika Tanzanii		6 930	4 370	3 210	4 837	0,15 %
Wyspy Salomona		4 378	4 075	4 426	4 293	0,13 %
Haiti		3 460	3 900	4 660	4 007	0,12 %
Madagaskar		2 960	3 593	3 609	3 387	0,11 %
Wyspy Świętego Tomasza i Książęca		2 250	2 650	1 500	2 133	0,07 %
Liberia		650	1 640	3 930	2 073	0,06 %
Gwinea Równikowa		1 870	2 260	1 990	2 040	0,06 %
Vanuatu		1 790	1 450	1 260	1 500	0,05 %
Nikaragua		892	750	1 128	923	0,03 %
Demokratyczna Republika Konga		900	870	930	900	0,03 %
Honduras		1 230	806	– 100	645	0,02 %
Kongo		90	300	1 400	597	0,02 %
Panama		391	280	193	288	0,01 %
Wietnam		240	70	460	257	0,01 %
Grenada		80	218	343	214	0,01 %

Kraj (b)		2005/06	2006/07	2007/08	Średnia za trzy lata 2005/06–2007/08	
		(tony)				(udział)
Gabon	m	160	99	160	140	—
Trynidad i Tobago	m	193	195	– 15	124	—
Belize		60	30	20	37	—
Dominika		60	20	0	27	—
Fidżi		20	10	10	13	—
Ogółem (c)		3 376 836	3 169 643	3 106 938	3 217 806	100,00 %

Uwagi:

(a) Średnia wywozu netto ziarna kakaowego i wyrobów kakaowych razem za trzy lata, 2005/06–2007/08 wyrażona jako ekwiwalent ziarna kakaowego za pomocą następujących przeliczników: masło kakaowe 1,33; proszek i kuch kakaowy 1,18; pasta kakaowa/miazga kakaowa 1,25.

(b) Wykaz ograniczony do krajów indywidualnie wywożących kakao w okresie 2005/06–2007/08, według informacji posiadanych przez Sekretariat Międzynarodowej Organizacji Kakao.

(c) Liczba ogółem może różnić się od sumy poszczególnych elementów z powodu zaokrągleń.

m Członek Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2001 r. na dzień 9 listopada 2009 r.

— Ilość zerowa, nieistotna lub mniejsza od zastosowanej jednostki.

Źródło: Międzynarodowa Organizacja Kakao, Kwartalny Biuletyn Danych Statystycznych dotyczących Kakao, tom XXXV, nr 3, rok kakaowy 2008/09.

ZAŁĄCZNIK B

Przywóz kakao (a) obliczony do celów art. 57 (Wejście w życie)

Kraj (b)		2005/06	2006/07	2007/08	Średnia za trzy lata 2005/06–2007/08	
		(Tony)			(Udział)	
Unia Europejska:	m	2 484 235	2 698 016	2 686 041	2 622 764	53,24 %
Austria		20 119	26 576	24 609	23 768	0,48 %
Belgia/Luksemburg		199 058	224 761	218 852	214 224	4,35 %
Bułgaria		12 770	14 968	12 474	13 404	0,27 %
Cypr		282	257	277	272	0,01 %
Republika Czeska		12 762	14 880	16 907	14 850	0,30 %
Dania		15 232	15 493	17 033	15 919	0,32 %
Estonia		37 141	14 986	– 1 880	16 749	0,34 %
Finlandia		10 954	10 609	11 311	10 958	0,22 %
Francja		388 153	421 822	379 239	396 405	8,05 %
Niemcy		487 696	558 357	548 279	531 444	10,79 %
Grecja		16 451	17 012	17 014	16 826	0,34 %
Węgry		10 564	10 814	10 496	10 625	0,22 %
Irlandia		22 172	19 383	17 218	19 591	0,40 %
Włochy		126 949	142 128	156 277	141 785	2,88 %
Łotwa		2 286	2 540	2 434	2 420	0,05 %
Litwa		5 396	4 326	4 522	4 748	0,10 %
Malta		34	46	81	54	—
Niderlandy		581 459	653 451	681 693	638 868	12,97 %
Polska		103 382	108 275	113 175	108 277	2,20 %
Portugalia		3 643	4 179	3 926	3 916	0,08 %
Rumunia		11 791	13 337	12 494	12 541	0,25 %
Słowacja		15 282	16 200	13 592	15 025	0,30 %
Słowenia		1 802	2 353	2 185	2 113	0,04 %
Hiszpania		150 239	153 367	172 619	158 742	3,22 %
Szwecja		15 761	13 517	14 579	14 619	0,30 %
Zjednoczone Królestwo		232 857	234 379	236 635	234 624	4,76 %
Stany Zjednoczone		822 314	686 939	648 711	719 321	14,60 %
Malezja (c)	m	290 623	327 825	341 462	319 970	6,49 %
Federacja Rosyjska	m	163 637	176 700	197 720	179 352	3,64 %
Kanada		159 783	135 164	136 967	143 971	2,92 %

Kraj (b)	2005/06	2006/07	2007/08	Średnia za trzy lata 2005/06–2007/08	
	(Tony)			(Udział)	
Japonia	112 823	145 512	88 403	115 579	2,35 %
Singapur	88 536	110 130	113 145	103 937	2,11 %
Chiny	77 942	72 532	101 671	84 048	1,71 %
Szwajcaria	m 74 272	81 135	90 411	81 939	1,66 %
Turcja	73 112	84 262	87 921	81 765	1,66 %
Ukraina	63 408	74 344	86 741	74 831	1,52 %
Australia	52 950	55 133	52 202	53 428	1,08 %
Argentyna	33 793	38 793	39 531	37 372	0,76 %
Tajlandia	26 737	31 246	29 432	29 138	0,59 %
Filipiny	18 549	21 260	21 906	20 572	0,42 %
Meksyk (c)	19 229	15 434	25 049	19 904	0,40 %
Republika Korei	17 079	24 454	15 972	19 168	0,39 %
Republika Południowej Afryki	15 056	17 605	16 651	16 437	0,33 %
Iran (Islamska Republika Iranu)	10 666	14 920	22 056	15 881	0,32 %
Kolumbia (c)	16 828	19 306	9 806	15 313	0,31 %
Chile	13 518	15 287	15 338	14 714	0,30 %
Indie	9 410	10 632	17 475	12 506	0,25 %
Izrael	11 437	11 908	13 721	12 355	0,25 %
Nowa Zelandia	11 372	12 388	11 821	11 860	0,24 %
Serbia	10 864	11 640	12 505	11 670	0,24 %
Norwegia	10 694	11 512	12 238	11 481	0,23 %
Egipt	6 026	10 085	14 036	10 049	0,20 %
Algieria	9 062	7 475	12 631	9 723	0,20 %
Chorwacja	8 846	8 904	8 974	8 908	0,18 %
Syryjska Republika Arabska	7 334	7 229	8 056	7 540	0,15 %
Tunezja	6 019	7 596	8 167	7 261	0,15 %
Kazachstan	6 653	7 848	7 154	7 218	0,15 %
Arabia Saudyjska	6 680	6 259	6 772	6 570	0,13 %
Białoruś	8 343	3 867	5 961	6 057	0,12 %
Maroko	4 407	4 699	5 071	4 726	0,10 %
Pakistan	2 123	2 974	2 501	2 533	0,05 %
Kostaryka	1 965	3 948	1 644	2 519	0,05 %
Urugwaj	2 367	2 206	2 737	2 437	0,05 %
Liban	2 059	2 905	2 028	2 331	0,05 %

Kraj (b)	2005/06	2006/07	2007/08	Średnia za trzy lata 2005/06–2007/08	
	(Tony)			(Udział)	
Gwatemala	1 251	2 207	1 995	1 818	0,04 %
Boliwia (c)	1 282	1 624	1 927	1 611	0,03 %
Sri Lanka	1 472	1 648	1 706	1 609	0,03 %
Salwador	1 248	1 357	1 422	1 342	0,03 %
Azerbejdżan	569	2 068	1 376	1 338	0,03 %
Jordania	1 263	1 203	1 339	1 268	0,03 %
Kenia	1 073	1 254	1 385	1 237	0,03 %
Uzbekistan	684	1 228	1 605	1 172	0,02 %
Hong Kong (Chiny)	2 018	870	613	1 167	0,02 %
Republika Mołdowy	700	1 043	1 298	1 014	0,02 %
Islandia	863	1 045	1 061	990	0,02 %
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	628	961	1 065	885	0,02 %
Bośnia i Hercegowina	841	832	947	873	0,02 %
Kuba (c)	2 162	170	107	700	0,01 %
Kuwejt	427	684	631	581	0,01 %
Senegal	248	685	767	567	0,01 %
Wielka Arabska Libijska Dżamahi- rija Ludowo- Socjalistyczna	224	814	248	429	0,01 %
Paragwaj	128	214	248	197	—
Albania	170	217	196	194	—
Jamajka (c)	479	– 67	89	167	—
Oman	176	118	118	137	—
Zambia	95	60	118	91	—
Zimbabwe	111	86	62	86	—
Saint Lucia (c)	26	20	25	24	—
Samoa	48	15	0	21	—
Saint Vincent i Grenadyny	6	0	0	2	—
Ogółem (d)	4 778 943	5 000 088	5 000 976	4 926 669	100,00 %

Uwagi:

- (a) Średnia przywozu netto ziarna kakaowego i przywozu brutto wyrobów kakaowych razem za trzy lata, 2005/06-2007/08, wyrażona jako ekwiwalent ziarna kakaowego za pomocą następujących przeliczników: masło kakaowe 1,33; proszek i kuch kakaowy 1,18; pasta kakaowa/miazga kakaowa 1,25.
- (b) Wykaz ograniczony do krajów indywidualnie przywożących kakao w okresie 2005/06-2007/08, według informacji posiadanych przez Sekretariat Międzynarodowej Organizacji Kakao.
- (c) Kraj, który można uznać również za kraj wywozu.
- (d) Liczba ogółem może różnić się od sumy poszczególnych elementów z powodu zaokrągleń.
- m Członek Międzynarodowego porozumienia w sprawie kakao z 2001 r. na dzień 9 listopada 2009 r.
- Ilość zerowa, nieistotna lub mniejsza od zastosowanej jednostki.

Źródło: Międzynarodowa Organizacja Kakao, Kwartalny Biuletyn Danych Statystycznych dotyczących Kakao, tom XXXV, nr 3, rok kakaowy 2008/09.

ZAŁĄCZNIK C

Kraje produkcji kakao wywożące wyłącznie lub częściowo kakao odmiany szlachetnej lub kakao aromatyzowane

Kolumbia	Madagaskar
Kostaryka	Papua-Nowa Gwinea
Dominika	Peru
Republika Dominikańska	Saint Lucia
Ekwador	Wyspy Świętego Tomasza i Księżęca
Grenada	Trynidad i Tobago
Indonezja	Boliwariańska Republika Wenezueli
Jamajka	
